

KATA BANTU

Kata bantu ialah kata tugas yang berfungsi untuk menambahkan makna pada frasa kerja, frasa adjektif dan frasa sendi nama. Kata bantu terbahagi kepada dua, iaitu **kata bantu aspek** dan **kata bantu ragam**.

Kata Bantu Aspek

Kata bantu aspek menyatakan suasana perbezaan masa, iaitu sama ada masa lampau, masa ini atau masa hadapan.

Contoh:

1. Kerja sekolah *telah* saya siapkan petang tadi.
2. Saya *pernah* melancong ke Kota Kinabalu.
3. Mereka *masih* di taman permainan pada waktu itu.
4. Buah rambutan *sedang* masak ranum di rumah Pak Johar.
5. Kami *belum* makan tengah hari lagi.

Kata Bantu Ragam

Kata bantu ragam menyatakan atau menerangkan ragam perasaan yang berkaitan dengan perbuatan yang dilakukan.

Contoh:

1. Adakah kamu *hendak* pergi ke kantin?
2. Saya *mahu* ke pusat sumber pada petang ini.
3. Kamu *harus* faham akan masalah sahabat kamu.
4. Rabiah *boleh* berehat selepas mengulang kaji pelajaran.
5. Zamani *dapat* menjawab soalan Matematik yang sukar itu.

KESALAHAN PENGGUNAAN KATA BANTU

- (a) Kata bantu **boleh** berbeza penggunaannya dengan kata bantu **dapat**. Kata bantu **boleh** membawa maksud **keizinan** manakala kata bantu **dapat** membawa maksud **keupayaan**.

SALAH	BETUL
<ol style="list-style-type: none">1. *Suhil tidak boleh memakai kasut itu kerana terlalu kecil.2. *Dina dapat meninggalkan kelas selepas menyiapkan kerjanya.	<ol style="list-style-type: none">1. Suhil tidak dapat memakai kasut itu kerana terlalu kecil. (keupayaan)2. Dina boleh meninggalkan kelas selepas menyiapkan kerjanya. (keizinan)

- (b) Kata bantu **mahu** membawa maksud keinginan yang timbul sebagai akibat ajakan atau desakan dari luar manakala kata bantu **hendak** membawa maksud keinginan yang timbul dari dalam atau niat untuk melakukan sesuatu.

SALAH	BETUL
1. *Saya mahu ke bilik air.	1. Saya hendak ke bilik air. (niat)
2. *Adakah awak hendak mengikut saya menonton wayang?	2. Adakah awak mahu mengikut saya menonton wayang? (ajakan)

KATA PENEGAS

Kata penegas ialah kata tugas dan partikel yang memberikan penekanan pada bahagian-bahagian tertentu dalam ayat.

Contoh:

1. *Bilakah* awak akan berangkat ke Kuala Lumpur?
2. *Apatah* daya saya untuk membantu awak!
3. *Itulah* perkara yang kami bincangkan dalam mesyuarat tersebut.
4. Kasut sekolah yang dijemur itu belum kering *lagi*.
5. Budak lelaki itu *pun* bangun untuk menjelaskan perkara yang sebenarnya.
6. Saya *memang* tidak suka minum kopi semenjak saya kecil.
7. Jiran-jiran Kamilia *jugá* membantu mangsa banjir itu.

KATA ARAH

Kata arah ialah kata tugas yang hadir sebelum frasa nama atau kata nama dan sesudah kata sendi nama untuk menunjukkan hala atau jurusan.

kata sendi nama + kata arah + kata nama

Contoh:

di belakang pintu
di (kata sendi nama) + belakang (kata arah) + pintu (kata nama)

Contoh:

1. Mereka berkelah di *tepi* jeram.
2. Rumah Musliha di *hadapan* balai polis.
3. Mereka menaiki kereta api menuju ke *selatan* tanah air.
4. Tendangannya tepat ke *penjuru* pintu gol pasukan lawan.
5. Fasihah hidup gembira di *samping* keluarga yang tercinta.